16/09/2021

Ο «Άνθρωπος του Θεού» με 241.014 εισιτήρια μέσα σε τρεις εβδομάδες – Σαρώνει στις καρδιές των θεατών

/ Επικαιρότητα

241.014 θεατές όλων των ηλικιών μέσα σε 3 εβδομάδες έχουν παρακολουθήσει τη βραβευμένη ταινία της Γελένα Πόποβιτς “Ο Άνθρωπος του Θεού” (Man of God) σε Ελλάδα και Κύπρο. Η διεθνής παραγωγή “Ο Άνθρωπος του Θεού” (Man of God) εξακολουθεί να προβάλλεται σε 111 αίθουσες σε Ελλάδα και Κύπρο. Αξίζει να σημειωθεί ότι η ταινία συνεχίζει και πάλι να είναι νούμερο 1 σε πωλήσεις εισιτηρίων στην Ελληνική αγορά, δημιουργώντας έτσι ένα ρεκόρ τριών συνεχόμενων εβδομάδων. Γεγονός που καμία άλλη ταινία δεν έχει πετύχει

έως τώρα την τελευταία δεκαετία.

Η ταινία “Ο Άνθρωπος του Θεού” έχει κλέψει τις καλύτερες εντυπώσεις ακόμη και των πιο απαιτητικών κριτικών, ενώ καταιγισμός μηνυμάτων περιγράφοντας τις προσωπικές τους εντυπώσεις έχουν κατακλύσει προσωπικά προφίλ μέσων κοινωνικής δικτύωσης.

Βαθιά συγκινημένος ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας απο την παρακολούθηση της ταινίας

Βαθιά συγκινημένος παρακολούθησε την ταινία “Ο Άνθρωπος του Θεού” που περιγράφει τη ζωή του Αγίου Νεκταρίου, ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β’. Ο Μακαριώτατος στο κείμενο που ακολουθεί μοιράζεται μαζί μας τις σκέψεις του για την ταινία:

Ὅπως θὰ γνωρίζετε οἱ περισσότεροι ἀπὸ ***τὶς 26 Αὐγούστου*** *ἄρχισε νὰ προβάλλεται στοὺς κινηματογράφους τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου ἡ ταινία «Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ», μία ταινία ἀφιερωμένη στὸν Ἅγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως τὸν Θαυματουργό.*

ὁ Ἅγιος Νεκτάριος εἶναι ἀπὸ τοὺς προσφιλεῖς μου Ἁγίους καὶ ἔζησε στὸ περιβάλλον τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας. Θὰ ἤθελα νὰ μεταφέρω τὶς σκέψεις

μου, αὐτὲς ποὺ μοῦ δημιουργήθηκαν παρακολουθώντας τὴν ταινία, γιατὶ πιστεύω ὅτι ἡ ταινία αὐτὴ μπορεῖ νὰ δώσει πολλὴ παρηγοριὰ καὶ ἐνίσχυση στοὺς πιστοὺς στὶς δύσκολες αὐτὲς μέρες ποὺ διέρχεται ἡ ἀνθρωπότητα.

Τὴν ταινία σκηνοθετεῖ ἡ Σερβικῆς καταγωγῆς ***Yelena Popovic*** *ποὺ ὑπογράφει καὶ τὸ σενάριο. Συμμετέχουν πολλοὶ διεθνοῦς φήμης ἠθοποιοί. Νομίζουμε ὅτι πρώτη φορὰ παρουσιάζεται στὸ ἑλληνικὸ κοινὸ μία ταινία ποὺ ἐξυμνεῖ ἕναν Ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μὲ ἀνάλογη σοβαρότητα καὶ ἐπαγγελματισμό.*

Βέβαια ὅλοι γνωρίζουμε τὸν ***βίο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου,*** *τὶς ἀδικίες καὶ συκοφαντίες ποὺ ὑπέμεινε, ἔχουμε διαβάσει πολλὰ σχετικὰ βιβλία. Ὅμως εἶναι πολὺ διαφορετικὸ ὅταν ὅλα αὐτὰ ἀποτυπώνονται στὴν μεγάλη ὀθόνη. Λένε ὅτι μία εἰκόνα ἴσον μὲ χίλιες λέξεις καὶ ἔχουν ἀπόλυτο δίκιο. Ὁ Ἅγιος μίλησε μὲ τόσο ζωντανὸ τρόπο στὴν καρδιά μου. Ὁ πρωταγωνιστὴς ἀπόδωσε τὸν Ἅγιο μὲ τὸν καλύτερο τρόπο. Κάτι πολὺ δύσκολο, γιατὶ ναὶ μὲν μὲ τὴν ὑποκριτικὴ τέχνη μπορεῖς νὰ βγάλεις στὴν ὀθόνη τὸν χαρακτήρα, τὰ συναισθήματα καὶ τῆς πιὸ δύσκολης προσωπικότητας, ὅταν ὅμως ἔχεις νὰ ὑποδυθεῖς ἕναν Ἅγιο ἐκεῖ τὰ πράγματα γίνονται πολὺ πιὸ δύσκολα. Εἶχα ἀρχικὰ ἐνδοιασμοὺς πῶς θὰ μπορεῖ νὰ φανεῖ ὁ Ἅγιος ἀπὸ ἕναν ἠθοποιό, ὅμως βλέποντας τὸν Ἄρη Σερβετάλη νὰ παίζει τὸν ρόλο τοῦ Ἁγίου, τὴν ἔκφρασή του, τὶς κινήσεις του, τὸν λόγο του ἀλλὰ καὶ τὴν σιωπή του, θαύμασα καὶ ἐλκύσθηκα ἀπὸ τὴν μορφή του. Εἶπα: Ἔτσι ἀκριβῶς θὰ πρέπει νὰ ἦταν ὁ Ἅγιος Νεκτάριος!*

Ὅμως καὶ οἱ ἄλλοι ἠθοποιοὶ ἦταν πάρα πολὺ καλοὶ στοὺς ρόλους τους. Φάνηκε πολὺ ὡραῖα ὁ χαρακτήρας τοῦ Κώστα, τοῦ γραμματέα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τοῦ Χρήστου τοῦ Προέδρου τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, τῆς κυρίας Βούλας, τῆς μητέρας τῆς δόκιμης Μαρίας ποὺ συκοφάντησε τὸν Ἅγιο, τῆς τυφλῆς μοναχῆς Ξένης, τῆς μοναχῆς Ευφημίας καὶ ὅλων τῶν ὑπολοίπων.

Νομίζω, εἶναι ἀδύνατον κάποιος νὰ δεῖ τὴν ταινία καὶ νὰ μὴν συγκινηθεῖ, νὰ μὴν δακρύσει εἴτε στὴν μία σκηνὴ εἴτε σὲ κάποια ἄλλη. Δὲν μπορῶ νὰ μπῶ σὲ τεχνικὲς λεπτομέρειες γιὰ τὴν ταινία, γιατὶ δὲν εἶμαι εἰδικός, ὅμως καταλαβαίνω ὅτι ἔχει ὑψηλὴ αἰσθητικὴ καὶ δίνει τὸ προσδοκώμενο ἀποτέλεσμα. Ὁ Ἅγιος μιλᾶ στὶς καρδιὲς τῶν θεατῶν, καὶ αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ πιὸ σημαντικό. Ἡ ταινία δίνει μηνύματα πίστεως, ἐλπίδας, ὑπομονῆς, ταπεινότητος, ἁγιότητας. Ἡ ἁγιότητα, ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτὴ ποὺ νικᾶ κάθε πειρασμό, κάθε δοκιμασία, κάθε ἀδιέξοδο καὶ ὄχι ἡ δική μας ἐξυπνάδα καὶ κομπορρημοσύνη.

Πιστεύω ταπεινὰ ὅτι ἡ εὐχὴ τοῦ Ἁγίου ἔδωσε τὴν ἔμπνευση στοὺς δημιουργοὺς τῆς ταινίας, ὥστε νὰ ἀποτυπωθεῖ ὅσο τὸ δυνατὸν καλύτερα μὲ τὰ σύγχρονα μέσα ἡ ζωή του καὶ εὐχόμαστε οἱ πρεσβεῖες του νὰ συνοδεύουν ὅλους μας.

Ἀπὸ τὸ περιβάλλον τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ὁ Ἅγιος Νεκτάριος συκοφαντήθηκε καὶ διώχθηκε τὸ 1891. Ἑβδομήντα ὀκτὼ ἔτη μετὰ τὴν κοίμησή του, ἑκατὸν ἑπτὰ μετὰ τὴν ἐκδίωξή του ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια, στὶς 15 Ἰανουαρίου 1998 Ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ἐξέδωσε Συνοδικὴ διαγνώμη «πρὸς ἐκζήτησιν συγχωρήσεως παρὰ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου διὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτὸν ἀδικίαν ὑπὸ τῶν προαπελθόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας». Καὶ τώρα ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἔσχατος διάδοχος τοῦ θρόνου τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου συστήνω ἀνεπιφύλακτα σὲ κάθε Ὀρθόδοξο νὰ δεῖ αὐτὴν τὴν ταινία, καὶ θὰ ἀποκτήσει τὸν Ἅγιο Νεκτάριο βοηθό του καὶ προστάτη του. Θὰ γίνει ὁ πραγματικὸς φίλος του, γιατὶ πραγματικὰ ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἦταν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

Ο ενθουσιασμός της συγγραφέως Μάρως Βαμβουνάκη

Την βραβευμένη ταινία της Γελένα Πόποβιτς “Ο Άνθρωπος του Θεού” που

προβάλλεται στους κινηματογράφους της χώρας, καταγράφοντας ρεκόρ πωλήσεων εισιτηρίων, παρακολούθησε η γνωστή συγγραφέας Μάρω Βαμβουνάκη, η οποία θέλησε να μοιραστεί δημόσια τον ενθουσιασμό της στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η γνωστή Ελληνίδα συγγραφέας δεν δίστασε να χαρακτηρίσει ως "αστείες" τις λιγοστές αρνητικές κριτικές, ενώ τόνισε τον ξεχωριστό και ιδιαίτερο τρόπο με τον οποίο ο πρωταγωνιστής της ταινίας Άρης Σερβετάλης, ερμηνεύει στον ρόλο του, τον Άγιο Νεκτάριο. Συγκεκριμένα η συγγραφέας αναφέρει ότι ο Άρης Σερβετάλης αφήνει πίσω το μεγάλο ταλέντο και την ηθοποιΐα του, παίζοντας περισσότερο με την πίστη του.

Η γνωστή Ελληνίδα συγγραφέας αναφέρει:

Επιτέλους κατάφερα να δω την ταινία "Ο άνθρωπος του Θεού". Σπουδαία! Πιο σημαντική κι από όσο την περίμενα έχοντας μάλιστα διαβάσει αποσπάσματα από αρνητικές κριτικές, εντέλει αστείες. Χρειάζεται πνευματική λεπτότητα και πνευματική ποίηση για να την χαρείς.

Για όσους πιστεύουν συνιστά ευεργεσία, αλλά και για όσους δεν πιστεύουν έχει ενδιαφέρον να λάβουν γεύση για το τι μπορεί να είναι Ορθοδοξία, Ανατολικός μυστικισμός, ασκητισμός, ακρότητα αγιοσύνης.

Όσο για τον Άρη Σερβετάλη, δεν παίζει τον ρόλο με το ταλέντο του, αλλά με την πίστη του. Ίσως δεν γινόταν αλλιώς σε τέτοιο θέμα. Ίσως γι΄ αυτό συγκινεί τόσο. Αφήνοντας πίσω μεγάλο ταλέντο και ηθοποιία, καταφέρνει κάτι δυσκολότατο για τον βίο και την τέχνη, να γίνει απλός, απλούστατος.

Να τελειώσω με μια φράση του Αγίου στο έργο που ταιριάζει στην ταραγμένη, ταλαίπωρη εποχή μας:

"Αν δεν έχεις μέσα σου γαλήνη δεν μπορείς να δεις την αλήθεια".

Μην το χάσετε.

Δείτε επίσης:

Ο Άνθρωπος του Θεού: Η κριτική του Ιάσονα Τριανταφυλλίδη